

Fővárosi Törvényszék
62.P.23.751/2012/12.

A Fővárosi Törvényszék

a dr. Gáli Csaba János ügyvéd () által képviselt
atlatszo.hu Közhasznú Nonprofit Kft. (1084 Budapest, Déri Miksa u. 10. IV/9.) felperesnek

az Isépy Ügyvédi Iroda; Mydloné dr. Isépy Eszter ügyvéd () által
képviseelt
Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap (1016 Budapest, Naphegy tér 1.) alperes
ellen

közérdekű adat közlésére kötelezés iránt indított perében meghozta a következő

Í T É L E T E T

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül adja ki a felperesnek a Prestige Média Reklámügynökség Kft.-vel 2011. január 1. és 2012. június 22. között megkötött szerződést, az ezzel összefüggésben kiállított teljesítésigazolásokat, valamint a szerződés szerinti szolgáltatás részeként a Prestige Média Reklámügynökség Kft. által a marketing- és kommunikációs stratégia kidolgozására készített írásbeli dokumentációt, továbbá a szerződés megkötése előtt a Prestige Média Reklámügynökség Kft által megtett ajánlatot.

A bíróság kötelezi továbbá az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000,-Ft (azaz Húszezer forint) perköltséget.

A bíróság a felperes keresetét a fentieket meghaladó részében elutasítja.

Az előzetesen le nem rótt 36.000,- Ft (azaz Harminchatezer forint) eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, amelyet a Fővárosi Ítéltáblához címezve, Fővárosi Törvényszéken lehet 3 példányban, írásban benyújtani.

A Fővárosi Ítéltábla előtt a fellebbezési eljárásban a jogi képviselet kötelező.

A fellebbezési határidő lejártá előtt a peres felek kérhetik, hogy a fellebbezést a másodfokú bíróság tárgyaláson kívül bírálja el. Ha a fellebbezés csak a perköltség viselésére, összegére, az előzetesen le nem rótt eljárási illeték viselésére vonatkozik, a teljesítési határidővel kapcsolatos, továbbá ha az csupán az ítélet indokolása ellen irányul, akkor azt a másodfokú bíróság tárgyaláson kívül is elbírállhatja, kivéve ha a fellebbező a fellebbezésében, vagy a másik fél a másodfokú bíróság felhívására tárgyalás tartását kéri.

Fővárosi Törvényszék
62.P.23.751/2012/12.

INDOKOLÁS

Az alperes 2011. január 1. és 2012. június 22. között szerződést kötött a perben nem álló Prestige Média Reklámügynökség Kft.-vel kommunikációs feladatok ellátására.

A felperes a 2012. június 21. napján kelt kérelmével közérdekű adatok megismerése iránti igényt nyújtott be az alpereshez, aminek keretében kérte az alperes és a Prestige Média Kft. között 2011. január 1-je és az adatigénylés beérkezése között megkötött szerződések és az e szerződésekkel összefüggésben kiállított esetleges teljesítésigazolások, a szerződések szerinti szolgáltatás részeként a Prestige Média Kft. által az alperesnek megküldött valamennyi elektronikus illetve írásbeli anyag, továbbá a szerződéskötést megelőzően a Prestige Média Kft. által tett ajánlat megküldését, ezen kívül az alperes és a Prestige Média Kft. közötti szerződés tárgyában más kommunikációs ügynökségekhez küldött ajánlatkérő levél és a beérkezett ajánlatok kiadását.

Az alperes a 2012. június 28-án kelt és a felperessel 2012. július 16-án közölt nyilatkozatával a kért adatok közlését üzleti titokra hivatkozással a 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 27. § (3) bekezdése alapján megtagadta. Egyúttal kifejtette, hogy a Ptk. üzleti titok fogalmát korlátozó rendelkezései az érintett adatok körét nem érintik, mert a kért szerződések, teljesítésigazolások és a szerződés szerint megküldött elektronikus és írásbeli anyagok teljes terjedelmében történő kiadása mind az alperes, mind a szerződött partnerek számára aránytalan és indokolatlan sérelmet okozna.

A Cg-01-09-870399 cégjegyzékszámmon nyilvántartott Prestige Média Reklámügynökség Kft., rövidített elnevezése Prestige Média Kft.

Ilyen előzmények után a 2012. augusztus 14. napján az Infotv. 31. § (1) bekezdése alapján indított polgári eljárásban a felperes az alperes védekezésére figyelemmel pontosított keresetében kérte, hogy a bíróság az Infotv. 31. § (7) bekezdése alapján kötelezze az alperest

a) az alperes és a Prestige Média Reklámügynökség Kft. között 2011. január 1-je és a 2012. június 22-e között megkötött szerződés, az e szerződéssel összefüggésben kiállított teljesítésigazolások, a szerződés szerinti szolgáltatás részeként a Prestige Média Reklámügynökség Kft. által az alperes részére megküldött valamennyi elektronikus illetve írásbeli anyag,

b) az alperes és a Prestige Média Reklámügynökség Kft. közötti szerződéskötést megelőzően a Prestige Média Reklámügynökség Kft. által tett ajánlat,

c) az alperes által a Prestige Média Reklámügynökség Kft.-vel megkötött szerződés tárgyában más kommunikációs ügynökségekhez küldött ajánlatkérő levél és a beérkezett ajánlatok kiadására.

Kérte továbbá, hogy a bíróság az alperest marasztalja a perköltségben.

A felperes állította, hogy az alperes a kereset tárgyát képező valamennyi adat tekintetében adatkezelőnek minősül, de szerinte ettől függetlenül a bíróság mérlegelési körébe vonhatja, hogy az „ítélet hatályát kiterjeszti” azokra az adatokra is, amelyekkel az alperes - a nyilatkozata szerint - nem rendelkezik. Kiemelte, hogy az alperes szóvivőjétől szerzett tudomást a szerződés megkötéséről és arról is, hogy az alperes más kommunikációs ügynökségektől is kért be ajánlatot. A szerződés szerinti szolgáltatás részeként kiadandó dokumentumok keretében nemcsak a szerződés teljesítéseként benyújtott írásbeli anyag kiadását kérte, hanem valamennyi dokumentum kiadását, így például az esetlegesen kezdeményezett szerződésmódosítást, továbbá valamennyi elektronikus és írásos anyagot is.

A keresete indokaként előadta, hogy a perrel érintett adatok az Infotv. szerint közérdekű, illetve közérdekből nyilvános adatnak minősülnek, aminek kiadása az alperes által megnevezett egyik okból sem tagadható meg. Kiemelte, hogy a Ptk. 81. § (2) bekezdését az Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdésével összhangban értelmezve, a magyar állam kifejezést nem lehet megszorítóan, kizárólag

az államra vonatkozóan értelmezni, miután a Magyar Állam a jogviszonyok túlnyomó részében más jogi személyeken keresztül vesz részt. Ily módon az alperest az üzleti titok védelme, a Ptk. 81. § (2) bekezdése szerint nem illeti meg. Ettől függetlenül, még ha az alperes jogszerűen hivatkozhat is a saját vagy szerződő partnereinek üzleti titok védelméhez fűződő jogára, a kért adatok kiadása akkor sem tagadható meg, mert a Ptk. 81. § (3) bekezdése rendkívül szűk - alkívétellel tovább szűkített - körben teszi csak lehetővé az állami vagyon kezelésével kapcsolatos adat megismerhetőségének korlátozását. A felperes szerint ezen adatkörbe csak az olyan adatok vonhatók, amelyek a piaci versenyben az üzleti titok birtokosa számára a saját innovatív tevékenységének köszönhető jelentős versenyelőnyt biztosítanak. Miután azonban az alperes a piaci versenyben nem vesz részt, a fentiek alkalmazása rá fogalmilag kizárt, a szerződő partnerei esetében pedig csak abban a szűk körben alkalmazható, amikor a sérelem bekövetkezése és annak aránytalansága egyaránt bizonyított. Hangsúlyozta, hogy a Ptk. 81. § (3) bekezdésének utolsó fordulatóban nevesített kivétel okán az üzleti titokra való hivatkozás nem akadályozhatja meg a közérdekből nyilvános adatok megismerésének lehetőségét. Mindennek következtében az ajánlatok, a szerződések és teljesítésigazolások tárgya, az ajánlattevő vagy szerződő felek neve, az ajánlatok, szerződések értéke akkor sem lett volna megtagadható, ha ez bármelyik fél számára aránytalan sérelemmel jár. Következésképpen az alperes az általa küldött ajánlatkérő levél kiadását egyáltalán nem tagadhatta volna meg, a többi dokumentumból pedig kizárólag az olyan adatok tekintetében tagadhatta volna meg az adatigénylést, amely adatok az alperes szerződő partnerei számára piaci értékük, vagy gazdálkodásuk eredményességének jelentős csökkenéséhez vezet. Az alperes azonban az üzleti titokra alapított megtagadás alapjául szolgáló tény és körülményt nem bizonyította.

Az Infotv. 27. § (2) bekezdésének h) pontjában nevesített megtagadási okkal kapcsolatosan pedig azért nem mentesülhet az adatok kiadása alól, mert nem jelölt meg olyan külön törvényt és adatkört, ami az érintett adatok kiadását az adatfajták egyidejű meghatározásával korlátozza. A döntés megalapozását szolgáló adattal kapcsolatos megtagadási okot illetően azzal érvelt, hogy az olyan adat, amit az alperes közpénz felhasználásával finanszíroz, méghozzá úgy, hogy azt külsős cégtől rendeli meg, nem vonható az Infotv. 27. § (5) és (6) bekezdésének fogalmi körébe. A döntéshozó iratok tekintetében a nyilvánosság korlátozása ugyanis csak a belső ügyvitel során keletkezett iratokra és adatokra vonatkoztatható, méghozzá a szervezeti működés zavartalanságának biztosítása céljából.

Utalt ugyanakkor arra, hogy az alperes az adatigénylést az Infotv. 30. § (1) bekezdése szerint a meg nem ismerhető adatok kitakarásával akkor is köteles lett volna teljesíteni, ha az igényelt adatkörben megtagadható adatok is voltak. Ennek következtében pedig a perre okot adott azzal, hogy rosszhiszeműen és a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményének megsértésével minden adatra megtagadta az igény teljesítését. Ezért a felperes a keresetindítás előtt nem tudta érdemben vizsgálni, hogy a megtagadás milyen körben jogszerű.

Hivatkozott arra is, hogy a pert megelőző kérelme az adatkéréssel érintett szervezet egyértelmű azonosítására vonatkozó törvényi követelményeknek megfelelt, miután a Prestige Média Reklámügynökség Kft. rövidített elnevezése a Prestige Média Kft. Ugyanakkor az alperes tudta, hogy milyen cégre vonatkozó adatok kiadását kéri, mert azt a válaszelevelében nem kifogásolta és nem is kért pontosítást.

Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Elsősorban azzal védekezett, hogy a pert megelőző adatkérésben és a keresetben szereplő társaságot illetően adatokkal nem rendelkezik, így nem minősül adatkezelőnek, mert az adatkéréssel érintett gazdálkodó szervezet neve helyesen Prestige Média Reklámügynökség Kft. Miután azonban a felperes adatkérése nem erre a társaságra, hanem a Prestige Média Kft-re vonatkozott az adatkérés és a kereset ezen oknál fogva nem teljesíthető.

Nem tette vitássá, hogy a Prestige Média Reklámügynökség Kft-vel a perrel érintett időszakban egy

**Fővárosi Törvényszék
62.P.23.751/2012/12.**

szerződést kötött kommunikációs feladatok ellátására. Állította, hogy e szerződéssel összefüggésben a Kft. kizárólag a marketing kommunikációs stratégia kidolgozására nyújtott be írásbeli dokumentációt, így a kereseti kérelem a) pontjában megjelölt adatok közül a Kft. által az alperes részére megküldött valamennyi elektronikus és írásbeli anyag körében kizárólag ezzel rendelkezik. A c) pontban írt, más kommunikációs ügynökségekhez küldött ajánlatkérő levelek és ajánlatok tekintetében pedig azért nem minősül adatkezelőnek, mert a perbeli szerződés megkötése előtt más társaságtól nem kért be ajánlatot és nem is adtak ilyen ajánlatot, miután a szerződés nem tartozott közbeszerzés hatálya alá. Azt a tényt nem tette vitássá, hogy a kereset tárgyát képező további adatok (a Prestige Média Reklámügynökség Kft.-vel megkötött szerződés, az ehhez kapcsolódó teljesítésigazolások, a benyújtott fent megjelölt írásbeli dokumentáció és az e Kft. által megtett ajánlat) közérdekű adatnak minősül, amelyet illetően az alperes adatkezelő. Azzal védekezett, hogy a fenti adatok kiadását alappal tagadta meg, egyrészt az Infotv. 27. § (3) bekezdése, másrészt az Infotv. 27. § (2) bekezdésének h) pontja alapján, harmadrészt pedig a marketing kommunikációs stratégia kidolgozását tartalmazó irat tekintetében a nyilvánosság a döntés megalapozását szolgáló adat miatt korlátozható.

Állította, hogy a perrel érintett fenti adatok a Ptk. 81. § (2) bekezdése szerint üzleti titoknak minősülnek és azok nem esnek a Ptk. 81. § (3) bekezdésének első fordulatában megfogalmazott kivétel körébe, mert e szerint az állami költségvetést érintő juttatással kapcsolatos adat csak akkor nem minősül üzleti titoknak, ha kizárólag ezen pénzből történő gazdálkodásról van szó. Az alperes viszont nem csupán közpénzből gazdálkodik, vállalkozási tevékenységet is folytat, ebből következően nem állapítható meg teljes egészében a vonatkozó ügyben felhasználásra került pénzeszköz forrása. Másodszorban azt állította, hogy a fenti adatok kiadása a Ptk. 81. § (3) bekezdésének második fordulata alapján tagadható meg, ami a felperes állításával szemben csak egy példálódzó felsorolást tartalmaz. Előadta, hogy az alperes a jogszabályban előírt feladatai mellett bizonyos tevékenységei esetében a piaci verseny résztvevője és ekként az ott jelenlévő kereskedelmi médiaszolgáltatók vetélytársa is. Állította, hogy a kért adatok kiadása az üzleti tevékenység végzése szempontjából aránytalan sérelmet jelentene az alperes, illetve a közszolgálati médiaszolgáltatók számára a versenytársat jelentő kereskedelmi médiaszolgáltatókkal szemben. Ennek alapjaként azt adta elő, hogy a perrel érintett szerződés egyebek mellett a közszolgálati médiaszolgáltatók kommunikációs stratégiájának felépítésére és kialakítására vonatkozó rendelkezéseket tartalmaz, amelyek nyilvánossága aránytalan sérelmet jelent mind az alperes mind pedig a közszolgálati médiaszolgáltatók számára. Az Infotv. 27. § (2) bekezdésének h) pontjában alapuló megtagadási okkal kapcsolatosan azt adta elő, hogy „a szerződések” nyilvánosságra hozatala megsértené a szellemi alkotás tulajdonosának jogait, így szerinte az adatok nyilvánossága a szellemi tulajdonhoz fűződő jogra tekintettel is korlátozható. A szerződő partnere által a marketing-kommunikációs stratégia kidolgozására benyújtott írásbeli dokumentáció tekintetében az üzleti titkon kívül a megtagadás alapjaként arra is hivatkozott, hogy az döntéshozatali eljárás során készített, döntés megalapozását szolgáló adat.

A felperes keresete az alábbiak szerint részben volt alapos.

A bíróságnak az alperes védekezésére figyelemmel mindenek előtt abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a felperes pert megelőző adatigénylése és keresete ugyanarra az adatkörre terjed-e ki továbbá, hogy az alperes a kereset tárgyát képező adatok tekintetében adatkezelőnek minősül-e. Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló, 2011.évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 28. § (1) bekezdéséből és 31. § (1) bekezdéséből következően ugyanis a közérdekű adat kiadása iránti kereset csak ugyanarra az adatkörre vonatkozhat, aminek megismerése iránt a pert megelőzően benyújtott igény teljesítését az adatkezelő megtagadta. A felperes a perben a Prestige Média Reklámügynökség Kft.-vel kapcsolatos adatok kiadását kérte,

Fővárosi Törvényszék
62.P.23.751/2012/12.

amely szervezetet az adatigénylésében Prestige Média Kft-ként jelölt meg. A Cg-01-09-870399 cégjegyzékszámon nyilvántartott cégszemélyek alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy a Prestige Média Reklámügynökség Kft elnevezésű cég rövidített neve Prestige Média Kft. Az alperes maga sem állította azt, hogy a fenti két kft. egymástól különböző, önálló gazdálkodó szervezet, csupán az adatkéréssel érintett cég elnevezésének pontatlanságára hivatkozott. Az Infotv. 28. §-ának (3) bekezdése az adatigénylő számára az adatigénylés egyértelműségének kötelezettségét határozza meg, ami azt jelenti, hogy az igényelt adatokat kellően pontosan és beazonosíthatóan kell megjelölni, ugyanakkor figyelemmel kell lenni arra is, hogy az adatkezelő van a teljes körű információ birtokában, amihez képest az adatigénylő ismeretei korlátozottak. A felperes a kérelme a) és b) pontjában nevesített adatokat egyrészt azok tárgyára, másrészt azok keletkezése időpontjára, valamint az adatokat létrehozó személyekre tekintettel (alperes-Prestige Média Kft.) jelölte meg. Az a tény, hogy az alperessel szerződő társaság rövidített elnevezését, nem pedig a teljes cégnevet használta, nem sértette az egyértelműség követelményét, mivel Prestige Média Kft. rövidített elnevezéssel a cégnyilvántartásba csak egy gazdálkodó szervezet van bejegyezve. A cégnév kizárólagosságából fakadóan az a körülmény, hogy a Prestige vezérszót több cég neve tartalmazza, nem bírt jelentőséggel, mivel az adatkérés kifejezetten a Prestige Média Kft-re vonatkozott. A válasznyilatkozatból megállapíthatóan ugyanakkor az érintett cég az alperes számára is egyértelműen beazonosítható volt, mert az igény teljesítését nem alaki okból tagadta meg, és az Infotv. 28. § (3) bekezdésében biztosított lehetőséggel sem élt, a felperest nem hívta fel az igény pontosítására. Ezzel szemben érdemben, az Infotv-ben nevesített megtagadási okra hivatkozva utasította el a kért adatok nyilvánosságát. Ezért abból az okból, hogy a felperes az adatigénylés a) és b) pontjában szereplő adatokat a Prestige Média Kft. és az alperes között létrejött adatokként nevesítette, az alperes nem mentesülhetett a közlési kötelezettség alól.

A bíróság ezután abban a kérdésben foglalt állást, hogy az alperes a kereseti kérelem a.) pontjának utolsó fordulataiban és a c.) pontban megjelölt adatok tekintetében adatkezelőnek minősül-e. Miután a közérdekű és a közérdekből nyilvános adatok megismerhetőségének biztosítása az Infotv. 26. § (1) bekezdéséből következően csak a közfeladatot ellátó szervek kezelésében lévő adatokra terjed ki, az igény teljesítésének feltétele egyrészt az adat megléte, másrészt pedig a közfeladatot ellátó szerv adatkezelői minősége. Az Infotv. 3. § 10. pontja szerint adatkezelésnek minősül az alkalmazott eljárástól függetlenül egyebek mellett az adatok rögzítése, rendszerezése, tárolása, felhasználása. Adatkezelőnek pedig a 3. § 9. pont szerint az tekinthető, aki vagy amely önállóan vagy másokkal együtt az adatok kezelésének célját meghatározza, az adatkezelésre vonatkozó döntéseket meghozza vagy végrehajtja, vagy az általa megbízott adatfeldolgozóval végrehajtja. Miután az alperes védekezése szerint a kereseti kérelem a) pontjában nevesített, a szerződés szerinti szolgáltatás részeként megküldött elektronikus és írásbeli anyag keretében csak a marketing stratégia kidolgozására benyújtott írásbeli dokumentációval rendelkezik, a c) pont tárgyát képező adatokkal pedig - szóbeli ajánlatkérés miatt - nem rendelkezik, a Pp. 3. §-ának (3) bekezdése alapján a felperes volt köteles annak bizonyítására, hogy az alperes az érintett szerződés szerinti szolgáltatás részeként megküldött további írásbeli dokumentummal, valamint más kommunikációs ügynökségekhez küldött ajánlatkéréssel és adott ajánlatokkal rendelkezik, azaz hogy ezek az adatok valóban meglévő adatok, amelyeket illetően az alperes adatkezelő.

A felperes e bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, csupán az alperes nyilatkozattételre való felhívását indítványozta, aminek az alperes eleget is tett. A felperes azonban ezt követően az érintett adatok meglétére és alperes általi kezelésére vonatkozóan bizonyítást nem ajánlott fel. Ezért a rendelkezésre álló adatok alapján nem lehetett bizonyított tényként megállapítani, hogy a perrel érintett szerződés tárgyában más ügynökségektől szóban kért ajánlatot az alperes írásban rögzítette. Így e tekintetben sem a kért adatok megléte, sem pedig az adatkezelői minősége nem volt bizonyított, viszont az alperest az igény teljesítése érdekében a kért adatok előállításának, azaz a

Fővárosi Törvényszék
62.P.23.751/2012/12.

szóbeli ajánlatok utólagos dokumentálásának kötelezettsége nem terhelte.

A kereseti kérelem a) pontjának utolsó fordulatában meghatározott adatkört illetően a felperes pert megelőző adatigénylése és keresete is egyértelműen a szerződés szerinti szolgáltatás részeként megküldött elektronikus és írásbeli anyag közlésére vonatkozott. Ez a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint is kizárólag a Prestige Média Kft. által a szerződésben vállalt szolgáltatás, azaz kötelezettség teljesítéséhez kapcsolódó azon adatkörre terjed ki, ami írásbeli formában jött létre, beleértve az elektronikus módon továbbított írásbeli adatokat is. A felperes az igényelt adatkört e vonatkozásban utóbb nem terjeszthette ki az esetleges szerződésmódosításokra, mivel a fél szerződésmódosításra irányuló ajánlata, illetve javaslata nem vonható a szerződés szerinti szolgáltatás fogalmi körébe, ebbe a körbe kizárólag a szerződés teljesítése érdekében nyújtott szolgáltatások tartoznak bele. Miután az alperes egyértelműen azt állította, hogy a vele szerződő fél a szerződéses kötelezettségének teljesítése körében csupán a megjelölt tárgyban nyújtott be írásbeli anyagot, a felperes viszont nem bizonyította, hogy az alperes ezt meghaladóan a fenti fogalmi körbe vonható adatokkal rendelkezik, további adatok kiadását alappal nem követelhetette.

A felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a bíróság a mérlegelési körébe vonhatja, hogy az „ítélet hatályát kiterjeszti” azokra az adatokra is, amelyekkel az alperes - a nyilatkozata szerint - nem rendelkezik. A fentiekben kifejtett indokok szerint a közérdekű és a közérdekből nyilvános adatok megismeréséhez fűződő jog érvényesítésének alapfeltételét képezi egyebek mellett a kért adatok megléte és azok alperes általi kezelése. Következésképpen a közérdekű adat kiadása iránti perekben az alperes nem létező és kezelésében nem álló adatok kiadására nem kötelezhető. Amennyiben ugyanis a felperes a fenti előfeltételeket nem bizonyítja vagy nem tudja bizonyítani, az a kereset elutasítását eredményezi. Másrészt pedig a bíróság érdemi döntésének végrehajtható rendelkezést kell tartalmaznia. Ennek értelemszerűen nem felel meg az alperes olyan marasztalása, aminek teljesítése fogalmilag kizárt.

A bíróság ezért a fenti adatkört illetően a felperes alaptalan keresetét elutasította. Miután az alperes a kereset tárgyát képező további adatok tekintetében az adatok létezését és az adatkezelői minőségét nem vitatta, a bíróság ezután abban a kérdésben foglalt állást, hogy azok nyilvánosságát alappal tagadta-e meg.

Magyarország Alaptörvénye 39. cikkének (2) bekezdése szerint a közpénzekkel gazdálkodó minden szervezet köteles a nyilvánosság előtt elszámolni a közpénzekre vonatkozó gazdálkodásával. A közpénzeket és a nemzeti vagyont az átláthatóság és a közélet tisztaságának elve szerint kell kezelni. A közpénzekre és a nemzeti vagyongra vonatkozó adatok közérdekű adatok.

Az Infotv. 3. § 5. pontja szerint közérdekű adat az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy személy kezelésében lévő és tevékenységére vonatkozó vagy közfeladatának ellátásával összefüggésben keletkezett, a személyes adat fogalma alá nem eső, bármilyen módon vagy formában rögzített információ vagy ismeret, függetlenül kezelésének módjától, önálló vagy gyűjteményes jellegétől, így különösen a hatáskörre, illetékességre, szervezeti felépítésre, szakmai tevékenységre, annak eredményességére is kiterjedő értékelésére, a birtokolt adatfajtákra és a működést szabályozó jogszabályokra, valamint a gazdálkodásra, a megkötött szerződésekre vonatkozó adat. A 3.§ 6. pont értelmében pedig közérdekből nyilvános a közérdekű adat fogalma alá nem tartozó minden olyan adat, amelynek nyilvánosságra hozatalát, megismerhetőségét vagy hozzáférhetővé tételét törvény közérdekből elrendeli. Az Infotv. 26. § (1) bekezdése szerint az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szervnek vagy személynek

Fővárosi Törvényszék
62.P.23.751/2012/12.

lehetővé kell tennie, hogy a kezelésében lévő közérdekű adatot és közérdekből nyilvános adatot – az e törvényben meghatározott kivételekkel - erre irányuló igény alapján bárki megismerhesse.

A médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló, 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Mttv.) 136. §-ának (1) és (6) bekezdése szerint az alperes a Médiatanács által kezelt, önálló jogi személyiséggel rendelkező, gazdálkodó szervezetnek minősülő elkülönített vagyonkezelő- és pénzalap. A feladatait az Mttv. 136. § (1) bekezdése pontosan és körülhatároltan nevesíti, az eszközei pedig az Mttv. 136. § (2) bekezdése szerint kizárólag a törvényben meghatározott célokra használhatók fel. Mindebből következően az alperes jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szervnek minősül, és általa sem vitatottan a perrel érintett szerződés megkötésére is e közfeladatának teljesítése keretében került sor. Ebből viszont az következik, hogy az Infotv. 3. § 5. pontja, és 26. § (1) bekezdése szerint az alperes kezelésében lévő valamennyi adat köztük a gazdálkodására az általa megkötött szerződésekre vonatkozó adat közérdekű, illetve közérdekből nyilvános adatnak minősül, amit bárki megismerhet.

Miután ezt a tényt a kereseti kérelem a) és b) pontjában nevesített adatokat illetően maga az alperes sem tette vitássá, a bíróságnak kizárólag abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az adatok nyilvánossága az alperes által megjelölt okból, nevezetesen az Infotv. 27. § (3) bekezdése, a 27. § (2) bekezdésének h) pontja, továbbá a kereseti kérelem a) pontjának utolsó fordulatóban meghatározott adatkört illetően az Infotv. 27. § (5-6) bekezdése alapján korlátozható-e.

A 34/1994. (VI. 24.) AB határozat 6. pontja szerint az információszabadságot korlátozó törvényeket megszorítóan kell értelmezni, mert az információszabadság, a közhatalom gyakorlásának nyilvánossága, az állam és a végrehajtó hatalom tevékenységének átláthatósága, ellenőrizhetősége feltétele a bírálat jogának, a kritika szabadságának, a szabad vélemény-nyilvánításnak.

Az Infotv. 27. § (3) bekezdése szerint az üzleti titok megismerésére a Ptk-ban foglaltak irányadók. A Ptk. 81. § (2) bekezdése szerint üzleti titok a gazdasági tevékenységhez kapcsolódó minden olyan tény, információ, megoldás, vagy adat, amelynek nyilvánosságra hozatala, illetéktelenek által történő megszerzése vagy felhasználása a jogosult - ide nem értve a magyar államot - jogszerű, pénzügyi, gazdasági, vagy piaci érdekeit sértené vagy veszélyeztetné és amelynek titokban tartása érdekében a jogosult a szükséges intézkedéseket megtette.

A Ptk. 81. § (3) bekezdése szerint viszont nem minősül üzleti titoknak egyebek mellett az állami költségvetés felhasználásával, költségvetést érintő juttatással, kedvezményekkel, állami vagyon kezelésével, hasznosításával, azzal való rendelkezéssel kapcsolatos adat, valamint az az adat, amelynek megismerését, nyilvánosságra hozatalát külön törvény közérdekből elrendeli.

A közpénz a fogalma szerint az állam által különböző módon adók, illetékek, bírságok formájában elvont olyan pénzeszközöket jelent, amit aztán közfeladatok ellátása, és közszükségletek kielégítése érdekében a pénzügyi politikai által meghatározott célok szerint az államháztartás alrendszerin keresztül újra elosztanak.

Az alperes, mint az állami médiavagyon kezelője költségvetését az Mttv. 136. § (15) bekezdése szerint az Országgyűlés a Nemzeti Média- Hírközlési Hatóság, valamint a Hatóság Médiatanácsa éves költségvetéséről szóló önálló törvény mellékleteként hagyja jóvá. Az Mttv. 136. § (3) bekezdésében meghatározott bevételek alapján az alperes a közfeladatait döntő részében közpénz felhasználásával valósítja meg. A saját előadása szerint is bevételeinek mindössze 10-20%-a származik a vállalkozási tevékenységből. Miután az alperes rendeltetése szerint vagyonkezelő és pénzalap, a hírközlési ágazat és a médiaszolgáltatók által fizetendő - törvényben vagy a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság határozatában megállapított - díjakat és bírságokat az alperesi alapba fizetik. Az Mttv. 136. § (3) bekezdésében meghatározott bevételek közül a díjak és a bírságok már a

Fővárosi Törvényszék
62.P.23.751/2012/12.

rendeltetésüknél fogva is a központi költségvetésbe az alap útján teljesített befizetéseknek minősülnek. Ezen kívül az Mttv. 82. § c) pontja kifejezetten deklarálja, hogy a közszolgálati médiaszolgáltatás működésének biztosítása elsősorban a Magyarországon élők közös áldozatvállalásával, állami finanszírozás mellett történik. Az a körülmény viszont, hogy az alperesnek vállalkozási tevékenységből származó bevétele is lehet, nem eredményezi azt, hogy e forrásai a közpénz fogalmi körén kívül esnek. Az Mttv. 134. § (2) bekezdése és 135. § (2) bekezdése szerint ugyanis az Országgyűlés mind a Hatóság, mind pedig a Médiatek költségvetését az alperesi Alap Mttv. 136. § (3) bekezdésében meghatározott forrásai - köztük a vállalkozási tevékenységből származó bevételek - terhére hagyja jóvá, amiből viszont az következik, hogy a vállalkozási tevékenységből származó bevételek a költségvetés részeként közpénznek minősülnek, így az Alaptörvény 39. cikkének (2) bekezdése hatálya alá tartoznak, másrészt viszont nem esnek az üzleti titok alóli kivételek körébe.

Az alperes egyebekben nem bizonyította, hogy a perrel érintett szerződés alapján az ellenszolgáltatást kizárólag a vállalkozási tevékenységből származó bevételből fedezte. Az a körülmény viszont, hogy a teljesítéshez felhasználásra került pénzeszköz forrása nem állapítható meg, nem eredményezi, hogy a közfeladat ellátásához felhasznált pénzeszköz önmagában ezen okból kifolyólag üzleti titoknak minősülne. Az alperes fenti érvelése azért sem helytálló, mert ebben az esetben minden közfeladatot ellátó és ennek során közpénzt felhasználó olyan szervezet, amelynek vállalkozási tevékenységből is van bevétele pusztán ennek okán mentesülhetne a közérdekű adat közzétételének kötelezettsége alól, ami sem az Alaptörvény fent idézett rendelkezésével, sem az információszabadságot korlátozó törvényeknek a fent megjelölt AB határozatban lefektetett megkorlátozó értelmezésével nem áll összhangban.

Ezért a közfeladatának ellátása körében, költségvetési pénz felhasználásával megkötött perbeli szerződés és az ahhoz kapcsolódó adatok közzététele alól az alperes a Ptk. 81. § (3) bekezdésének első fordulataiban meghatározott kivétel okán nem mentesülhetett.

A felperes ugyanakkor alaptalanul hivatkozott arra, hogy a Ptk. 81. § (2) bekezdésében az államra való utalás nem kizárólag a Magyar Államot, hanem valamennyi állami tulajdonú szervezetet kizár az üzleti titok jogosultjainak köréből. A Ptk. 81. § (2) bekezdésében a magyar államra utalás arra az esetre vonatkozik, ha az állam az adott jogviszonyban - természetesen törvényes képviselője útján - maga vesz részt. Ugyanakkor a Ptk. 81. § (3) bekezdése teremt arra lehetőséget, hogy a közfeladatot ellátó szervek, valamint az Alaptörvény és a nemzeti vagyonról szóló törvény alapján a nemzeti vagyonnal gazdálkodó szervezetek ne, illetve csak az itt megfogalmazott szűk körben hivatkozhatnak üzleti titokra.

A bíróság ezután azt vizsgálta, hogy a nyilvánosságra hozatal Ptk. 81. § (3) bekezdésének második fordulata szerinti korlátozása fennáll-e. E szerint a nyilvánosságra hozatal nem eredményezheti az olyan adatokhoz - így különösen a technológiai eljárásokra, a műszaki megoldásokra, a gyártási folyamatokra, továbbá a know-how-ra vonatkozó adatokhoz - való hozzáférést, amelyek megismerése az üzleti tevékenység végzése szempontjából aránytalan sérelmet okozna. E kivétel alól is azonban van kivétel, nevezetesen, hogy ez nem akadályozhatja meg a közérdekből nyilvános adat megismerésének lehetőségét. A Ptk. szóhasználatából kitűnően a felsorolás nem taxatív jellegű, ugyanakkor a csupán példaként nevesített adatoknak nem lehet azt a felperes által állított jelentést tulajdonítani, hogy a kivételek körébe csak a titokgazda fejlesztő, alkotó, innovatív tevékenysége folytán keletkezett, számára jelentős versenyelőnyt biztosító adatok vonhatók be. Ebből viszont az is következik, hogy az olyan közfeladatot ellátó szervek esetében, amelyek a piac szereplőiként egyben a piaci versenyben is részt vesznek, a gazdasági-, pénzügyi- vagy piaci érdek is megalapozhatja a nyilvánosságra hozatal alóli kivételt feltéve, hogy a titok megismerése az üzleti

tevékenység végzése szempontjából aránytalan sérelmet okoz.

Az Infotv. 31. § (2) bekezdésére figyelemmel a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a megtagadás jogszerűsége és annak indokai körében az alperesnek kellett volna bizonyítani egyrészt a kiadni kért adatokat illetően külön-külön a titokban tartáshoz fűződő jogszerű pénzügyi, gazdasági vagy pici érdek fennálltát és az ezt megalapozó körülményeket, másrészt azt is, hogy a fenti adatok nyilvánosságra hozatala az üzleti tevékenység végzése szempontjából aránytalan jog- vagy érdeksérelmet okoz az alperes, illetve a közszolgálati médiaszolgáltatók, vagy a Prestige Média Kft számára. Csak ennek alapján lehetett volna mérlegelni a közérdekű adatok nyilvánosságához és megismeréséhez, valamint annak kizárásához vagy korlátozásához fűződő közérdek súlyát.

Az alperes azonban a teljesítés keretében kidolgozott, a marketing- és kommunikációs stratégia felépítésére vonatkozó anyag kivételével azt sem adta elő, hogy a szerződés mely konkrét rendelkezéseit illetően (ellenszolgáltatás, teljesítés módja, határideje ...) és milyen konkrét indokok alapján állítja a fenti megtagadási ok fennálltát. Azt pedig egyáltalán nem indokolta, hogy a szerződő fél ajánlata - más írásbeli ajánlat hiányában - továbbá a teljesítés-igazolások milyen okból vonhatók az üzleti titok fogalmi körébe.

Az érdeksérelem alapjául megjelölt azon körülmény, hogy az adatok közlése által az alperes és a közszolgálati médiaszolgáltatók hátrányba kerülnének a versenytárs kereskedelmi médiaszolgáltatókkal szemben nyilvánvalóan nem volt valamennyi kiadni kért adatra vonatkoztatható. Az alperes általánosság szintjén megfogalmazott fenti érvelése ezért a megtagadás jogszerű indokaként nem volt értékelhető. A szerződés alapján elkészített, állítottan a marketing- és kommunikációs stratégiát kidolgozó irat pedig önmagában annak tárgya alapján nem alapította meg a nyilvánosság kizárását. Amíg a közpénzek felhasználásával, közfeladatának ellátása körében szerződő alperes szerződéses adatai nem tartoznak az üzleti titok fogalmi körébe, így a nyilvánosságra hozatal alól csak a Ptk. 81. § (3) bekezdésének második fordulatában nevesített esetekben mentesülhet, addig a kereskedelmi médiaszolgáltatók adatai, - ha a titokban tartás érdekében a szükséges intézkedéseket a titokgazda megtette - az üzleti titok Ptk. 81. § (2) bekezdésében szabályozott alapesetébe tartoznak. Mindez tehát a jogos piaci érdeket, illetve a fenti adatok titokban tartásához fűződő érdeket értelemszerűen nem alapíthatta meg.

Az alperes az érdeksérelem konkrétumokat nélkülöző állításán kívül nem jelölt meg, és a 4-I. sorszámú, továbbá a 9-II. sorszámú végzésekben foglalt felhívás ellenére nem is bizonyított a kiadni kért adatok nyilvánosságával kapcsolatosan a közszolgálati médiaszolgáltatók, valamint az alperes üzleti tevékenysége, piaci helyzete szempontjából konkrét és a médiapiac sajátosságaira figyelemmel sérelmet okozó körülményeket.

Miután az alperes a saját valamint a közszolgálati médiaszolgáltatók piaci helyzetét, üzleti tevékenységét hátrányosan befolyásoló érdeksérelem fennálltát nem bizonyította, a szerződő partnere vonatkozásában pedig ilyenre nem is hivatkozott a közérdekű adatok nyilvánosságához, a közszolgálati médiaszolgáltatás Mttv. 82. § b) pontjával nevesített elszámoltathatóságához, társadalmi felügyelet megvalósulásához fűződő érdek, valamint a nyilvánosság korlátozásával a közszolgálati média sikeres és eredményes működéséhez fűződő közérdek nem volt összemérhető. Az alperes ennek okán az adatok nyilvánosságát alappal nem tagadhatta meg.

Az Infotv. 27. § (2) bekezdésének h) pontja szerint a közérdekű és közérdekből nyilvános adatok megismeréséhez való jogot az adatfajta meghatározásával törvény a szellemi tulajdonhoz fűződő jogra tekintettel korlátozhatja. Ahhoz, hogy az alperes e jogszabályi rendelkezés folytán az adatok közlése alól mentesülhessen, egyrészt meg kellett volna határoznia egyértelműen és a beazonosításra alkalmas módon, hogy az ajánlat, a szerződés, vagy az annak teljesítése körében

Fővárosi Törvényszék
62.P.23.751/2012/12.

benyújtott írásbeli anyag mely rendelkezései tartalmazzák a szellemi tulajdonhoz fűződő joggal kapcsolatos kikötést vagy megállapodást. Miután a teljesítés-igazolás a fogalmából adódóan csak azt igazolja, hogy a szerződő fél a vállalt kötelezettségének eleget tett és általában ezzel nyílik meg a joga az ellenszolgáltatás követelésére, az alperesnek elő kellett volna adnia, hogy a teljesítés-igazolás milyen indokok miatt tartozik a fenti megtagadási ok hatálya alá. Mivel a szellemi tulajdonhoz fűződő jog gyűjtőfogalom, azt is konkrétan nevesítve meg kellett volna határozni adatfajtánként külön-külön, hogy azok szerzői jogi, vagy egyéb rendelkezéseket foglalnak magukba. Ezen kívül meg kellett volna jelölnie azt a törvényi rendelkezést, ami ezen adatok megismeréséhez való jogot az adatfajták meghatározásával korlátozza. Az alperes a fentiekhez képest konkrétumok nélkül, csupán általánosságban hivatkozott valamennyi adatot illetően a szellemi tulajdonhoz fűződő jogokra, ami viszont nem volt alkalmas az Infotv. 27. § (2) bekezdés h) pontján alapuló ok kétséget kizáró igazolására.

A tartalma szerint az Infotv. 27. § (5) bekezdésére alapított megtagadási okot illetően az alperes csupán hivatkozott arra, hogy a perrel érintett szerződés alapján megrendelt szolgáltatás döntés megalapozását szolgáló adat. Ennek igazolására azonban bizonyítékot nem csatolt, és miután nem csatolta be a perbeli szerződést, ez kétséget kizáróan nem volt megállapítható. Az Infotv. 27. § (5) bekezdése szerint a közfeladatot ellátó szerv feladat- és hatáskörébe tartozó döntés meghozatalára irányuló eljárás során készített vagy rögzített, a döntés megalapozását szolgáló adat főszabály szerint a keletkezésétől számított 10 évig nem nyilvános. Az adatkezelő azonban még ebben az esetben is az adat megismeréséhez és a megismerhetőség kizárásához fűződő közérdek súlyának mérlegelésével engedélyezheti az adat megismerését. Az alperes nem tett nyilatkozatot arra nézve sem, hogy az általa hivatkozott döntés meghozatalára sor került-e. Ilyen esetben ugyanis az Infotv. 27. § (6) bekezdése alkalmazandó, ami szerint az adat megismerése iránti igény a fenti időtartamon belül is csak akkor utasítható el, ha az adat megismerése a közfeladatot ellátó szerv törvényes működési rendjét vagy feladat- és hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását, így különösen az adatot keletkeztető álláspontjának a döntések előkészítése során történő szabad kifejtését veszélyeztetné. Az alperes tehát - noha a megtagadás jogszerűségét és indokát is neki kellett bizonyítani - nem bizonyította sem azt, hogy a perrel érintett szerződést a közszolgálati médiaszolgáltatók kommunikációs stratégiájának meghatározására és kialakítására irányuló eljárás keretében kötötte meg, így az ennek teljesítéseként benyújtott dokumentáció a fenti stratégia tárgyában való döntés megalapozását szolgáló adat fogalmi körébe tartozik. Nem tett nyilatkozatot arra nézve sem, hogy a közszolgálati médiaszolgáltatók kommunikációs stratégiája tárgykörében született-e döntés és az adat hozzáférhetővé tételének elutasítási indokaként az Infotv. 27. § (6) bekezdésében megjelölt tényeket és körülményeket nem adott elő és nem bizonyított. Az alperes előadása mindennek következtében nem volt alkalmas az Infotv. 27. § (5) és (6) bekezdésében nevesített megtagadási ok igazolására.

Az Infotv. 31. §-a alapján indított perekben az alperes alapvető kötelezettsége egyértelműen, azonosításra alkalmas módon az indokok megjelölésével nevesíteni azokat az adatokat, amelyeket illetően a nyilvánosság korlátozására vagy kizárására hivatkozik. Az alperes számára a Pp. 119. § (2) bekezdése lehetőséget biztosít arra, hogy a perrel érintett adatokat tartalmazó okiratokat a védekezésének alapjául állított tények bizonyítására becsatolja. Ilyen esetben a bíróságon a jegyzőkönyvvezetőn és az irat benyújtóján kívül az okiratot megismerni nem lehet, és az eljárás jogerős befejezése után is csak a per eldöntéséhez képest tekinthető meg, illetve másolható le. A kiadni kért okiratok, továbbá konkrét alperesi előadás hiányában nem lehetett megállapítani, hogy a szerződés és annak teljesítése keretében elkészített anyag tartalmaz-e olyan konkrét rendelkezéseket, amelyek megismerése korlátozható.

Fővárosi Törvényszék
62.P.23.751/2012/12.

Az alperes az ajánlat és a teljesítés-igazolás kiadása megtagadásának indokát nem adta elő, noha az Infotv. 30. § (1) bekezdése egyértelmű a tekintetben, hogy a teljes dokumentum kiadása nem tagadható meg azzal az indokkal, hogy a közérdekű adatot tartalmazó irat meg nem ismerhető adatot vagy adatokat is tartalmaz. Ilyen esetben a másolaton a meg nem ismerhető adatot felismerhetetlenné kell tenni, továbbá a Ptk. 81. § (3) bekezdése szerint a közérdekből nyilvános adatok megismerése még üzleti titokra hivatkozással sem korlátozható.

Az alperes a fenti indokok szerint az Infotv. 31. § (2) bekezdésével meghatározott bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, ezért a bíróság az Infotv. 31. § (7) bekezdése szerint kötelezte a rendelkező részben megjelölt adatok közlésére.

A bíróság a pereszes alperest a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint kötelezte a perköltség viselésére. Noha a felperes a szerződés szerinti szolgáltatás részeként megküldött további elektronikus és írásbeli anyag, továbbá a más ügynökségektől kért ajánlat kiadását nem követelhetette az alperes e tekintetben is okot adott a perre, mert ezt megelőzően Infotv. 30. § (1) bekezdésével előírt kötelezettségét nem teljesítette, s a megtagadás indokaként csak üzleti titokra hivatkozott. Ennek következtében viszont a felperesnek nem álltak rendelkezésére olyan információk, aminek alapján a nyilvánossággal nem érintett adatokat a keresetindításkor figyelmen kívül hagyhatta volna. A bíróság a felperes jogi képviselőjének ellátásával felmerült ügyvédi munkadíjat a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése - a felperes képviselője által bejelentett időráfordítást 2 órában elfogadva, a tárgyaláson való jelenlét időtartamát pedig 2 órában számításba véve - állapította meg.

Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII tv. 57. § (1) bekezdésének o) pontja alapján tárgyi illetékmentes.

Az ítélet elleni fellebbezési jog a Pp. 233. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2013. március 11.

dr. Matosek Edina s. k.
bíró

Kihirdetve: 2013. március 18. napján

A kiadmány hitelül:

